

ffjellige Bestemmelser. Det har forekommet nogle af Udvalgets Medlemmer, at de i Motiverne brugte Udtryk: „at Lyendet skal have den fulde Løn for den Tid, som det skulde blevet i Tjenesten, indtil det efter lovlig Opsigelse havde været forbundet at forlade den“ ere tydeligere end §§, hvorfor det foreslaaes:

at Ordene i anden til femte Linie, „indtil første Fardag — efter bemeldte Dag“ forandres til „for den Tid, som det skulde have blevet i Tjenesten, indtil det efter lovlig Opsigelse havde været pligtigt at forlade den. Tjenestetiden ansees her idet længste at være indgaaet halvaarsviis“.

Man foreslaaer:

„8 Uger“ forandret til „12 Uger“

Andre af Udvalget foreslaae:

„samme Tidsrum, dog i det længste for 8 Uger“ forandret til „halv saa lang Tid som Lyendeforholdet er stiftet, dog ikke over 8 Uger“.

§ 52.

At de ældre Bestemmelser med Hensyn til de her omhandlede Tilfælde ere ombyttede med mere hensigtsvarende, maa paaskjønnes, og det er især at bifalde, at Bands og Brodsstraffen er affkaffet for det Lyende, som uden lovlig Grund forlader Tjenesten gjentagne Gange. Det er ikke ganske klart, hvad der skal forstaaes ved „den vedtagne Tjenestetid“; det er sandsynligt, at der menes, at Lyendet skal betale halvt saameget, som Lønnen vilde have udgjort fra den Dag, det forlod Tjenesten, til det efter lovlig Opsigelse kunde have forladt den. Denne Redaction foreslaaes optaget. I Lighed med hvad der er foreslaaet til § 19, holder man for, at det sidste Punctum kan udgaae, og at det ligeledes her overlades til Rettens Skjøn at afgjøre Bødens Størrelse efter Omstændighederne.

Det foreslaaes,

at Ordene: „udgjør for den vedtagne Tjenestetid“ ombyttes med: „vilde have udgjort fra den Dag, det forlod Tjenesten, til det efter lovlig Opsigelse kunde have forladt den.“

§ 53.

Der synes ikke at være ffjellig Grund til at indskrænke denne §§ Bestemmelse til det qvindelige Lyende. I Lighed med det, der er bragt under Forslag til § 20, foreslaaes „qvindeligt“ at udgaae.

§ 54.

Bestemmelsen i Danske Lov 5. 14. 37 saavel som Frdg. af 25. Marts 1791 nævner kun Fortrinsret for Løn, hvilket ogsaa maa ansees for tilstrækkelig. I Almindelighed faaer Lyendet Kost hos Husbonden; modtager det Kostpenge, skeer det gjerne ugeviis eller efterhaanden som de behøves til Lyendets Underholdning. Det maa betragtes som en Usik eller Tegn til Belhavenhed, naar Lyendet lader Kostpengene staae hos Husbonden. Hvad Lønnen angaaer, da er Lyendet netop ikke raadig over denne, før Tiden er omme, og Løven bør derfor stikre det dets Ret. — Det bør udtrykkelig siges, at det er alene for det sidst forløbne Aar, at Fortrinsretten gjaelder.

Paa Grund heraf foreslaaes Ordene „og Kostpenge“ paa 3 Steder i Paragraphen, at udgaae. Ordene „end et Aar“ forandres til „end det sidst forløbne Aar“.

Man foreslaaer „Fallitbo“ forandret til „Fallit eller Concurso“.

§ 55.

I denne Paragraph synes det mere begrundet, at Kostpenge er taget med ind under Bestemmelsen om Udpantningsret. Det synes at være et tydeligere Udtryk for Mening, naar istedetfor „For et Aars Løn“ sættes „For tilgodehavende Løn“, og istedetfor „Aaret indtil den“ sættes „et Aar før“, hvilket saaledes foreslaaes forandret.

§§ 57—69

omhandle Skudsmaalsvæsenet, og der findes her deels samlet deels forandret de hidtilværende Lovbestemmelser denne Sag vedkommende. Hele Skudsmaalsindretningen, saaledes som den senest er ordnet ved Indførelsen af Skudsmaalsbøger, maa erkjendes at stemme med de Retsforhold, hvorunder Lyendeclassen har befundet sig, og ialmindelighed er derved det Diemed fremmet, at stikre det brave Lyende